

страна на пѣтя, Павлина, носейки на рѣцѣтъ си малката Николинка. Тѣ се смѣха, макаръ Николинкиното личице и да бѣше разплакано.

Всички се спуснахме къмъ спасенитѣ. И слѣдъ малко радостни, развълнувани, тръгнахме къмъ станцията.

Тамъ се бѣха научили за станалото прѣди малко. Помощникътъ на машинистера видѣлъ всичко. Той забѣлѣжилъ дѣцата късно, затова не успѣлъ да спрѣ машината и видѣлъ съ очитѣ си какъ Павлинъ почти изъ подъ машината измъкналь дѣтето.

Пѣтницитѣ наизлѣзоха отъ вагонитѣ. Всички говорѣха за случката. Баща ми тичаше на срѣща ни. Той взе Николинка на рѣцѣтъ си и я зацѣлува, сѣкашъ че отдавна не бѣ я виждалъ.

Всички искаха да видятъ спасителя... Насѣбраха се около Павлина. Питаха го: кой е

той, на колко години е... Единъ му даде кошничка, пълна съ вишни... Той стоеше, безъ да знае какво да прави: да стои ли тукъ, или да бѣга отъ тѣзи господиновци.

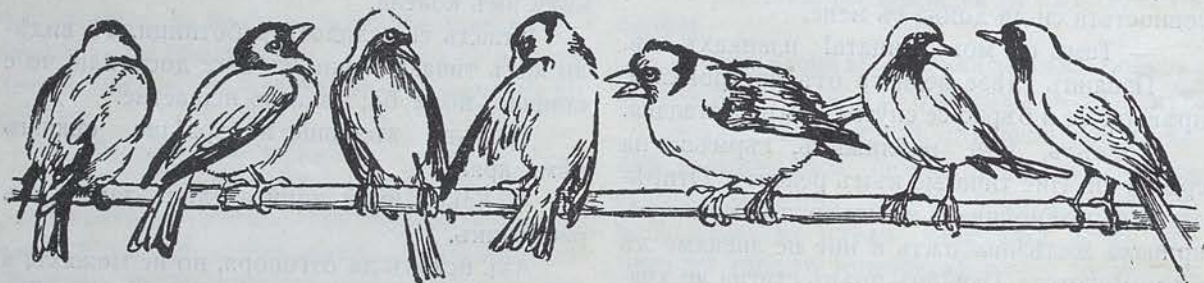
Забравиха да ударятъ звънеца и тренѣтъ прѣстоя повече, отколкото обикновено се бави.

Отъ тоя день още повече обикнахме Павлина. Ние се срамувахме, за дѣто по-напрѣдъ го оскърбяхме.

На есень, когато дойде врѣме да ме пратятъ на училище, домашнитѣ ми рѣшиха да учатъ, заедно съ мене, и Павлина.

— Азъ ще му помагамъ да се изучи въ основното училище, слѣдъ това ще го пратя въ гимназията, — каза баща ми. — Не трѣбва да остане безъ образование такъвъ герой...

Отъ руски прѣведе Ст. В-евъ.

ЧУДНИТЪ ЖЕРАВИ.

(Весель разказъ отъ И. Ф. Кастели — за дѣца и юноши.

Единъ младъ готвачъ принесълъ на софрата на своя господарь печени жерави. Отъ лакомство, обаче, готвачътъ бѣ изялъ на всѣки жеравъ по единъ кракъ. Господарътъ силно се разгнѣвилъ отъ това и попиталъ кждѣ сж останалитѣ крака на жеравитѣ. Момкътъ увѣрявалъ, че птицитѣ били съ по единъ кракъ, което още по силно разсърдило господаря и той казалъ: „Ти ще дойдешъ сега съ менъ на ловъ и азъ ще ти докажа, че жеравитѣ иматъ по два крака“. Когато излѣзли на полето, тѣ съгледали едно цѣло стадо отъ жерави, които

стоели на единъ кракъ, а другия билъ свитъ на високо. Момчето радостно извикало: „Виждашъ ли, че жеравитѣ иматъ само по единъ кракъ?“ А господарътъ отвърналъ: „Кш! Кш!“ въ сжщия мигъ птицитѣ отпуснали подвития кракъ и застанали на двата си крака. „Виждашъ ли, хитрецо“, извикаль той, „виждашъ ли, че тѣ иматъ по два крака?“ — „А“, извикаль хлапакътъ, „ако бѣхте извикали на изпеченитѣ сжщо „Кш! кш! тогава и тѣ щѣха да иматъ по два крака!“